



ELS GOMES

CAPÍTOL VUITÈ

LA JOIA DEL TELETREBALL



Segona onada, crèiem estar preparats però no era veritat. Diu la Kahlo. Acaba d'arribar a la terrassa del Picasso amb cafès per a tots i croissants. Són les nou del matí i el sol pinta de coloraines els patis interiors de l'illa.

A la llista de prohibicions, no afegiríeu la circumcisió o el baptisme dels nens? Diu el Picasso. Mentre estiguem confinats no siguem ecumènics. El grup encara viu, no?

Va, fem un debat sobre el confinament! Ironitza el Soutine.

Tinc la profunda convicció que hem de continuar amb la nostra República. Diu el Kandinski. De fet és refereix al GRUP D'OPERACIONS MOLTS ESPECIALS. El debat real no és de si volem continuar després dels dos fracassos. Sinó de seguir amb el nostre objectiu de robar als rics per muntar una residència per a vells lluitadors de tota mena que l'estat i el sistema han arruïnat.

Mira, si et poses malalt, et farà

bé, hauries de tenir més cura. Diu el Miró al Picasso sobre la situació de la Covid-19. Aquest matí el grup està a l'espera del resultat del PCR que ha hagut de fer-se. La seva filla té el virus.

No n'hi ha prou amb tenir por, no n'hi ha prou amb estar enfadat, també es tracta d'anar amb compte. El Tàpies s'ha afegit a la conversa mentre que el Picasso encén una cigarreta resignat a escoltar-los. Perquè si avui estàs malalt, és que no hauràs fet tanta atenció com és necessari. Retopa el Miró que avui mana tot i no ser el seu torn. Aquesta no és la veritat exacta. Diu el Picasso. Voleu dir que potser no ens hem rentat prou les mans, que potser no hem guardat prou la màscara?

La Kahlo intervé amb veu tallant. Cadascú de nosaltres ha d'estar atent als altres i a nosaltres mateixos en la vigilància, és quan ens relaxem que deixem que aquest virus ens ataqüi. No és una qüestió de culpa, és una qüestió de responsabilitat.

Òbviament, és el que passa a la

Borsa! El pla, un ciberatac contundent. El ministre d'economia acaba de pagar a Caixabanc, al Sabadell i a no sé quin banc més uns 2.600 milions. Durant unes hores i abans que a Catalunya Ràdio o a Radio Nacional ho escampin, les seves accions no valen res. Hem de comprar-ne paquets sencers ara que estan a preus de saldo i vendre-les en unes hores. Si ho fem bé ja tenim els euros per muntar la residència.

El Miró es rasca la closca i deixa de fer dibuixets dalinians. El ministre d'economia pretén exactament el contrari. "Si ens haguéssim rentat les mans, si haguessin estat curosos, no estarien..." No vull que juguem a Borsa. Diu el Kandinski. Tenim un enemic, és un enemic comú, sigui quin sigui el nostre avantatge de clandestinitat política, sigui quin sigui el nostre comportament col·lectiu i individual, el nostre enemic és el capital.

Comparada amb Espanya, Catalunya pot mostrar un cert nivell de prosperitat, vitalitat i progrés tecnològic, però no està

al mateix nivell que la Unió Europea, la única protecció li ve del teixit de les barreres lingüístiques i culturals. El Soutine també es rasca la closca després de parlar.

I a que ve això que dius? L'increpa el Tàpies. Vols dir que no som capaços de comprar i vendre des d'un ordinador amb l'IP traficant, que és el que proposa la Kahlo?

A la reunió d'ahir a la tarda al Consell de Ministres es van discutir Pedro Sánchez i Pablo Iglesias. Al líder podemita no li va agradar haver de pagar encara més als bancs i no va deixar de dir tot el mal que en pensava. "No ens heu demanat la nostra opinió sobre res! Només em vareu dir: 'Bé, hi ha una sèrie de mesures que s'han pres. Què en penses?'"

Mentre resolen el problema i fan pública la notícia tenim un marge d'algunes hores. És ara o mai que el GOMES pot atacar des del confinament. Conclou la Kahlo.

El Picasso apaga amb parsimònia la segona cigarreta del dia. I no hauríem d'acceptar el NO a la Borsa del Kandinski?

Tot el grup se'l mira. El Kandinski està immers al mòbil. Estic mirant si hi ha una nota del govern en els mitjans de comunicació. Hem sorprenen que no!

La Kahlo obre el seu portàtil. Es connecta seguint un protocol desconegut pels seus companys. Al cap de trenta segons s'exclama. A partir d'ara em dic Julien Bayou. Seguim o tanco?

(continua a la pàgina 6)